

6:48	כניסת השבת
9:03	סוף זמן קרי"ש
8:20	יציאת השבת
פרק ג - ד	פרקי אבות
כתובות עג	דף היומי-שב"ק

באשמורת הבוקר

שע"י כולל בוקר בפארעסט פארק עסטעיטס - מאנטיסעלא ניד יארק

פרשת כי תבא תשפ"ב

במינים אהה

ליקוטים יקרים על פרשת השבוע

באשמורת אהה

דברים יקרים במעלת לימוד התורה באשמורת הבוקר

דברי חיזוק והדרכה, בהשכמת הבוקר זכה, לעסוק בתורת ה' מעתה

בענין לימוד התורה באשמורת הבוקר

נמסר לפני אברכי הכוללים ערש"ק כי תצא העלל"ט

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה (כו א).

על פי מה שידענו מנצחיות התורה שנוהגת בכל מקום ובכל זמן, יש לפרש ברמז שזה ציוו לנשמות האדם, כי **תבא אל הארץ** היינו להגוף בארץ הנשמה הלוז, הגוף החומרי בארץ, **אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה** כי אם תיטיב מעשיך יהיה לך הגוף הארצי בירושה על ידי התורה ומעשים טובים, כדמיון הירוש נכסים ועבדים סרים למשמעתו, ועל כן **וישבת בה** ישיבה שלימה ותמה לעתיד, מה שאין כן אם לא תורישנו שיהיה סר למשמעתך, אזי תתנעע באתר אחרא בסוד הגלגול, ויהיה הגוף האחרון דאצלה הוא יהיה העיקר. (אגרא דכלה)

ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוך (כו יא). ר"ל יהיה לך השמחה והכבוד מפאת הנותן. משל למה הדבר דומה, אם יותר לאיש איזה מתנה ממלך בשר ודם, הנה מלבד ערך שיווי של המתנה במחצבה אם לכסף או לזהב, עוד נעלה היא בערכה לגודל החשיבות אשר הגיעה לו מאת המלך. וכן הקב"ה כביכול בעצמו הוא הנותן לכל בשר, והוא דבר יקר לך.

(תפארת שלמה)

וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה (כו יח). כי ידוע שאם האדם זך ונקי בקרבן בפנימיותו, הנה שמו הגדול יתברך פורס עליו סוכת שלומו ואורו מקיף עליו מכל צד, עד שכל החיצונים מסתלקין ובורחין מפניו... ולזה אמר וה' האמירך היום, כלומר הנה הוא הליבשך עון, ואורו הגדול יתברך מקיף עליך כמלבוש הזה המגין על האדם מזרם וממטר מקור וחום, והכל בעבור אהבתו ובחמתו עליך להיות לו לעם סגולה.

(באר מים חיים)

והיית רק למעלה ולא תהיה למטה (כז יג). לכאורה קשה דאין צריך לומר ולא תהיה למטה, דמי שהוא למעלה דאי דאינו למטה. והנראה לי בזה, על פי שנמצא צעה בספרים להבדיל כל חמדות עולם הזה והשבח בני אדם והנגות, שידמה בעיניו שהוא מבני עולם העליון, כי באמת האדם העקרי הוא הנשמה, ואז יהיה כל מה שבעולם שלמטה כאין בעיניו, כי כל העולם הוא כגרייר חרדל לנגד עולם הבא נגד עולם העליון, ע"כ. ועל פי זה מבואר הפסוק הנ"ל והיית רק למעלה כנ"ל, ולא תהיה למטה, ר"ל השלוא, דהיינו האפיסות וההעדר תהיה למטה שכל מה שלמטה יהיו בעיניו כאפס וכאין.

(ישמח משה)

היה המחנות חושש שמא ח"ו יעגן את בתו, התחקה אחרי מקום מפלטו והלך אף הוא לשם. פרץ לביתו של ראש הישיבה בחמת קצף ואמר לו: רבי, ראה גידולים שגדלתם, לקחתי בחור עני ונתתי לו את בתי היחידה לאשה והרביתי עליו מוהר ומתן ובגדי כבוד, פסקתי לו מזונות לכל ימי חייו. והבחור מה עשה, עמד וברח ועזב את בתי עגונה. אמר לו הראש ישיבה כמסיה לפי תומו. אבל השמועה אומרת שבזמן האחרון היה כבודו מקמץ את מזונותיו ומאכילו פת במלה ממש. כיון ששמע האיש כך שינה את טעמו ופתח ואמר: אכן עשיר הייתי, אבל בצוק העתים אבדתי את כל רכושי והנני כעת עני ואביון. חזר ואמר לו ראש הישיבה דברים כדרבונות: אם באמת עני ואביון אתה מהיכן לקחת ממון להקים על חתנך קוסם ומכשף לקללו ולהתנכל לחייו?!

הפטיר המגיד מדובנא: רבותי! אף הכתוב סח תחילה לפי תומו 'לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים', ושמא יבואו עמון ומואב להעמיד פנים כשרים לומר אף אנו היינו שרויים בצרה ללא לחם ומים, כי היתה שנת בצורת אז, לכן הוא מוסיף ואומר 'ואשר שכר עליך את בלעם לקללך', כלומר, בשביל שכר טירחה לבלעם הקוסם היה לכם כסף, אבל קצת לכם ומים לקדם בהם נודדי דרכים לא היו לכם?!

לענייננו, יוצא מזה מוסר השכל לכל איש ישראל בכל דרכיו. שכמו שבלק הרשע, לו זו בלבד שלא נתן לבני ישראל לחם ומים, אלא גם השתדל בכל עשתונותיו להרע לבני ישראל וגם שכר את בלעם לקללם.

הוא הדבר בצד הרוחניות ובמילי דקדושה, שכדי לנצח את היצר לא די ללחום עמו, אלא צריך האדם להשתדל בכל כוחו ובכל עשתונותיו לקדם אותו בתורה ויראת שמים, ושיהי' כבר בצד הטוב עדיין לפני הנסיון, ורק כך יוכל לגבור על נסיונותיו. על האדם להתחיל את יומו בלחמו של תורה ובמים של תורה, ללמוד דף גמרא תוספות, לעמוד בתפילה בהתלהבות, לגמול חסד עם רעהו, וכן הלאה, ועי"ז נמצא שעדיין לפני כל תלאות היום, הקשיים והנסיונות, יהא כבר מלא וגדוש בחיים רוחניים ויעלה מעלה מעלה בדרך הטוב.

ועל ידי שנשכים מידי בוקר לעסוק בחיי עולם ולהגות בתורה הנצחית, מדה כנגד מדה יקדים לנו השי"ת בכל הברכות האמורות בתורה, בני חיי ומוזוני, וכל מילי דמיטב, וישפיע בתוך ליבנו התעוררות עצומה להכין את עצמינו לקראת ימי הרחמים והרצון, אמן.

אתחיל בדברי שבת והודאה לבורא כל עולמים על שזכינו להמשיך בסדרת הכוללים בהרי הקעטסקילס, ובקרוב בסייעתא דשמיא בברוקלין. ב"ה שקול התורה הולך ומתגבר מיום ליום, ובפרט בחודש אלול שהוא מזל בתולה - אז 'תשמח' בתולה במחול, נשמח בשמחת התורה להגות בעמקי תורתנו הק' יומם ולילה. השי"ת יערה עלינו ממרומים להמשיך ביתר שאת ועזו להגדיל תורה ולהאדירה.

המגיד הידוע רבי יעקב מדובנא זצ"ל, המגיד מדובנא, מביא משל נפלא בפרשתו עה"פ (כג ד-ה) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה', על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור לקללך. ולכאורה נראה דברי הפסוק שלא כסדרן, שמקודם אמר שלא נתנו לבני ישראל לחם ומים, ואח"כ אמר ששכרו את בלעם לקלל את בני ישראל שהוא גרוע יותר.

פתח המגיד מדובנא במשל: גביר אחד היה צריך לחתן את בתו היחידה, נסע לישיבה מפורסמת נכנס אל הראש ישיבה ובחר לעצמו בחור תלמוד חכם היושב באהלה של תורה ברמ"ח אבריו. הגיע החתונה, בני הזוג נכנסו במזל טוב לחופה, וחזרו לבית המחנות העשירי, שפסק להם מזונות על שולחנו לכל ימי חייהם, על מנת שחתנו יעסוק בתורה.

אך האשה הצעירה שנתפנקה בבית הוריה מילדותה, באה בדין ודברים לבעלה על שום מה הוא יושב בבית המדרש ואינו הולך אתה לטוילים. תחילה דברה רכות ולאח"כ הטיחה קשות. והוא בשל, עושה לילות כימים בתורה. האשה המרשעת הציקה לו בדברים עד שנתמאסה עליו קם ועזב את בית חותנו, שכר לו חדר בבית זרים והיה יושב שם ועוסק בתורה.

כיון שהורי האשה בקשו לעשות שלום בין בני הזוג, הוסיפו לפרנס את חתנם והיו שולחים לו את ארוחתו מידי יום בימום למקום מגוריו. לימים כשראו שסוף פירוד לבוא התחילו לטכס עצה להוציא מיד חתנם גט. היו ממעטים את מזונותיו מיום והביאוהו ממש עד כדי חרפת רעב.

אך האברך בשל, יושב ועוסק בתורה ומקיים דרכה של תורה פת במלח. התחילו גם ההורים להציק לחתנם בדברים, אף שלחו אליו יועצים ומפתים. כשנודע להם שחתנם מקשה את לבו בא רעיון בליעל במחשבתם להקים עליו מכשף לרצחו נפש, הוליך אליו עוף השמים את הקול שמתנכלים לחייו, ברח בסתר מן העיר, בא לישיבה שלמד בה בבחרותו וסח לראש הישיבה את המעשה.

סיפורי אות ומופת ופרקים במשנת חייו

של הגאון רבי ישראל מאיר הכהן מראדין החפץ חיים זצ"ל

לרגל יומא דהילולא קדישא - כ"ד אלול תרצ"ג

ובאת אל הכהן - כמו שהוא

באחד מגדודיו הרבים לטובת ישיבת חכמי לובלין עשה הגאון רבי מאיר שפירא זצוק"ל בראדין אצל רבינו הגאון החפץ חיים זצ"ל. הדבר היה בליל שבת קודש, והחפץ חיים שהיה חולה ביקש מהרב מלובלין זצ"ל שיאמר דבר תורה. השיב הגר"מ שפירא באתי לשמוע תורה. אמר החפץ חיים הנני חולה. נענה הרב מלובלין ואמר: כתיב (כו ג) ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם, ופירש רש"י ז"ל כמו שהוא. מיד פתח הגאון החפץ חיים והגיד דברי תורה.

(בישישים חכמה)

אגלה לך את האמת

כשהמשנה ברורה הולכות שבת אך זה הופיע, הבחין גדול אחד בפסק הלכה אחד שבו, שנגדו מצא סתירה גלויה בתלמוד ירושלמי. נסע הגדול באופן מיוחד לראדין על מנת להעיר על כך אישית לחפץ חיים. בגלל טעמים מובנים נמנע החפץ חיים מלכתחלה מלהכנס עם אותו גדול בפלפולים, ובמחצית הפה השתדל כאילו לדחותו. דבר זה הרתיחו עוד יותר, והוסיף לחזק את קושייתו.

אמר לו החפץ חיים: טוב היית עושה אלמלי הודעתי קודם, ואילו עתה הרי זה כבר לאחר זמן, שהרי הספר כבר מודפס ועומד. נותרתה אותו גדול יותר ויותר ואמר: מה פירוש כבר מודפס ועומד, עליך לנסוע לוורשה להוציא הוצאות לסתור את הטעות, ולסדר הכל מחדש ובלבד לתקן טעות גדולה שכזו.

משהרגיש החפץ חיים שהענין הופך רציני, שוב לא יכול היה להשתלט על עצמו אלא השיב לאורח בקור רוח. 'אגלה לך את האמת. מתחלה באמת מודפס היה אחרת אכן כפי שאתה מבאר את הירושלמי, ברם משנדפס הקונטרס נוכחתי כי אין זה נכון, נסעתי איפוא לוורשה, הוצאתי הוצאות, סתרתני את המודפס, ושניתניו כפי שהיא עתה. בשמעו זאת נתרשג הגדול עמוקות, וביראת הכבוד הרכין קומתו בפני הפוסק הגדול שברוך.

(החפץ חיים ופעלו)

שלא עשני גוי

סיפר המשגיח (הגאון רבי נתן וואכטפויגל זצ"ל): פעם המתין החפץ חיים עשר דקות בשתיקה, קודם שברך שלא עשני גוי, וביאר החפץ חיים את הנהגתו: בדקתי את עצמי היטב, אם אין בי שום נקודה של גוי, ורק אחר כך בירכתי את הברכה. (לקט רשימות)

ללמוד סדר קדשים

סיפר לי יהודי אחד ששמע מגאון אחד מגדולי ליטא - שהיה מפורסם כגאון עולם ולא אכיר שמו מפני כבודו - שהיה תלמידו של החפץ חיים, שכידוע היה החפץ חיים מעורר תמיד ללמוד סדר קדשים והיה מדבר הרבה על זה, וכן הדפיס ספרים בעניני קדשים. ופעם היה הרב הזה אצל החפץ חיים, ושמע איך שהחפץ חיים מעורר בענין זה שצריך ללמוד סדר קדשים, ובאמצע הדברים הפנה מבטו אל הרב הזה ואמר: כבר אי אפשר לסבול זאת שנמצא אדם מכובד רב וראוי ישיבה שכבר למד את הש"ס, ומימיו עוד לא למד מס' זבחים. הלה הבין מיד שכוונתו אליו, וסיפר שמיד ברח משם ולקח גמרא זבחים ולמדו עד תומה. (שפע חיים)

מסירות נפש לצורך כלל ישראל

פעם נודמן הכהן הגדול החפץ חיים והאדמו"ר האמרי אמת' מגור, זכותם יגן עלינו, ונסעו יהודי ברכת, ובכל העיירות

שהרכבת נעמדה שם נתאספו אלפים ורבות מבני ישראל וחרדו לכבודם, והחפץ חיים לא רצה לצאת ולהראות לציבור, ואילו האמרי אמת נעתר להם ויצא. שאל האמרי אמת לחפץ חיים למה אינו נעתר להראות לציבור, נענה החפץ חיים ואמר שאינו יכול לסבול את הכבוד הגדול שמנחילים לו. נענה האמרי אמת מה לא עושים עבור הציבור, צריך גם מסירות נפש עבורם.

(אור פניד)

יש יהודים הזוכים בתשובה בזכות הספר הזה

סיפר הרה"ח המנוח ר' משה גראס ז"ל מגענף, שעוד בבחרותו הצורך לנדוד במדינת פולניא, ונכנס לבית החפץ חיים זצ"ל בראדין, והפליא לראות את הספה"ק נועם אלימלך על שלחנו. נענה לו החפץ חיים זצ"ל באמרו: אנתנו מאמינים שעוד היום יש יהודים בארבע כנפות הארץ, הזוכים לתשובה בזכות הספר הזה. ובבוא הר' משה ע"ה לפני הגה"ק מהר"א מבעלזא זצ"ל סיפר לו אלה הדיבורים. הפליא הרב מבעלזא זצ"ל ואמר: חידוש הוא שאף שלא נמנה על תלמידי תלמידי הבעל שם טוב הק' זצ"ל, היתה לו השגה כזו. וכידוע שאחר כך בכל עת שפגש הרב מבעלזא זצ"ל את תלמידי החפץ חיים זצ"ל חזר על דיבוריו אלו.

(זכרונם לברכה)

מי האיש החפץ חיים - שמור לשונך מרע

אמר מרן החזון איש ז"ל להגר"ח קנייבסקי [צ"ל] [שליט"א]: החפץ חיים זצ"ל היה אומר שכאשר יבואו לעולם האמת וישאלו את האדם מדוע אכלת 'חדיש', יהי' לו תירוץ שהב"ח התיר. אבל כאשר ישאלו אותו מדוע דברת לשון הרע, על זה לא יהי' לו תירוץ, כי זה גם הב"ח לא מתיר.

(מעשה איש)

עמלו ויגעו לפרש תורתך הקדושה

מרגלי בפומיה דרבינו החפץ חיים זצ"ל לומר: כאשר יתקבצו הגליות לעתיד לבוא, יטלו אחינו בני ישראל בידם ש"ס בבלי ויכריזו לאמר: רבוננו של עולם בגלות החל הזה שעברנו בו כל מיני צרות ועינויים קשים ר"ל, אויבינו השיגונו רדפונו הכונו פצעונו, ממדינה למדינה ומעיר לעיר, ואין לך כל פינה בעולם שלא ספוג מדם עבדיך השופך, ובכל זאת הבט נא מה הטבתו לעשות במשך הימים החשוכים הללו, רבותינו בעלי התוספות הראשונים והאחרונים, עמלו ויגעו לפרש תורתך הקדושה... (דברי יונה)

רצון יראיו יעשה

ידוע המעשה, ששאלו את הרב מבריסק זצ"ל למה החפץ חיים מפורסם בעולם כצדיק גדול, ולא כגאון. הלא כשרואים את המשנה ברורה, רואים את גאונותו הגדולה, ומדוע לא נתפרסם בזה. והשיב הרב מבריסק: הלא החפץ חיים זצ"ל היה צנוע מאוד, והרי כבר נאמר רצון יראיו יעשה, ולפיכך נתקיים רצונו ולא נתפרסם.

ושאל גדול אחד, שלכאורה מה יישב הרב מבריסק, אם מפני שהחפץ חיים היה צנוע לאכן לא נצטיין בעולם כגאון, אם כן למה כצדיק כן נתפרסם, והלא ודאי לא רצה להתפרסם אף בזה. והסביר: שהחפץ חיים לא העלה בדעתו ברוב צניעותו שהוא צדיק. הוא חשב שהוא עושה רק את מה שכתוב בשולחן ערוך, ולכן לא היה זה אף בגדר של רצון יראיו יעשה. הנה לנו והצנע לכת עם ה' אלוקיך בדרגה הגבוהה שלה, שאין האדם חושב את עצמו למאומה מחמת צניעותו.

(רבי שלום שברדון - קול דודי דופק)

משל נפלא של רבינו החפץ חיים על פרשת השבוע

מעשה בחנווני שבא אל הסוחר הסיטונאי וביקש להדש את מלאי הסחורות. מסר את הזמנתו שעלתה לסך רב. הגיש לו הסוחר את החשבון ושאל: 'באת עמך מעות'. 'לא', ענהו. הן מוכר אתה בהקפה, יודע אתה שעלינו למכור את הסחורה בתחילה ואז נשלם לך תמורתה, כך נוהג אתה עם כולם ומדוע אצא מן הכלל.

נדהם הסוחר מן החוצפה, אך שלט בכעסו ונענהו רכות: אכן, כך נוהג אני עם כולם וכך נהגתי גם עמך. מכרתי לך סחורה בהקפה לפני שנתיים ולא קיבלתי את תמורתה, באת אשתקד והתנצלת, הסברת שהיו לך נזקים והפסדים, והבטחת נאמנה שאם אך תקבל שוב בהקפה תפרע הכל כאחד. נענית לך והקפתי פעם שני'. עתה שב הנך בידיים ריקות, ולא זו בלבד שלא פרעת את חובך הקודם עוד יש לך העזו לתבוע שאקוף לך פעם שלישית. ובכן דע שהחוב הקודם עודנו בתקפו, ואם לא תביא מזומנים לא תקבל סחורה נוספת.

בניסיון נואש החל החנווני להצטדק, הכביר תירוצים וגיבב אמתלאות, והבטיח נאמנה שאם אך יקבל שוב סחורה בהקפה יוכל לפרועה וישלם מחירה. הסוחר לא אבה לשמוע, הוסיף החנווני והתחנן עד שהגיר דמעות, ביקש שיעשה למען עולליו שלא יגורעו ברעב ויחוס עליו שלא יפשוט רגל בהרפה. סוף דבר נעתר לו הסוחר ולבו התרכך בחמלה, אך אז התקוממו עובדי בית המסחר וקראו לבעה"ב שלא יביע אמון, היות ופעמיים לא עמד בכור המבחן. פעמיים, אין זה מוסד צדקה, עסק מסחרי הוא ועליו להתנהל לפי כללי המסחר.

'צודקים הם' אמר הסוחר. החל החנווני ליבב בקול ולהתחנן על נפשו. בסמוך עמד חנווני שבא גם הוא לרכוש סחורה, פנה אל רעהו ואמר: 'הנני ליעצו צעה ולהציע הצעה'. ולסוחר אמר: 'הצעת' תחייב להרוג מעט מנהלי המסחר בתנותך', הסכימו הכל לשמוע מה בפיו.

נעמד ואמר להם: 'צודקים הנכם בכך שאינכם מאמינים להבטחותיו, שכן ניסיון כושל לכם בכך. מאידך גיסא צודק הוא בבקשתו כי אין בידו מעות לפרוע הזמנתו, אך אולי פיו ולבו שווים עתה בהבטחתו להיטיב דרכו. על כן הסכיתו לעצתי, במקרה זה חרגו מעט מהכלל שמוכרים אתם בסיטונאות בלבד, מכירה בכמויות ענק. הבו לו מעט מכל דבר עשירית ממה שביקש, ובהקפה. הסכום שחטכנו יהי' מעט, ומשישלם תמורתו לנו לו עוד, משתוכחו פעמיים ושלש שעומד הוא בהתחייבותו ואף מתחיל לשלם לשיעורין את חובו, תשובו למכור לו בסיטונאות ובהקפה'. מצאו הדברים חן בעיניהם ושיבחו את ההצעה.

מסביר החפץ חיים' את הנמשל: בורא כל עולמים הנחיל לנו את ארץ אבותינו ארץ טובה ורחבה ובנה לנו את הבחינה, נתן לנו כל טוב בהקפה בכדי שנוכל לעבדו בלבב שלם. לא פרענו את החוב ונושלנו מארצנו: תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקי בשמחה ובטוב לבב מרוב כל, ועבדת את אויביך אשר ישלחנו ה' בך ברעב ובצמא ובעירום ובחוסר כל. כעבור שבעים שנה שב ה' את שבותנו, שוב בנה לנו את בית הבחינה 'בהקפה', שוב לא עבדנוהו בשמחה ובטוב לבב, ושוב חרב הבית ונתרחקנו מעל אדמתנו.

עתה ניצבים אנו ומבקשים כי ישוב בשלישית וימכור לנו בהקפה, מבטיחים אנו נאמנה כי הפעם נהי' שמחים בבנין עירו וששים בעבודתו בשמחה ובטוב לבב, שלא כפעמים הראשונות. אבל 'מלך במשפט יעמיד ארץ' (משלי ט ד), וגם אם הקב"ה מסכים להיעתר לבקשתנו, טוענים המקטרגים ששורת הדין מונעת מלהיענות לתחינתנו. אם פעם ופעמיים מעלנו לא שילמנו חובנו, מי יאמר שבפעם הזאת נעמדו בהבטחתנו.

אך יש עצה: להוכיח כי נכים אנו במקום 'לרכוש' עבודת ה' במידה גדושה כפי שתהא בעת הגאולה, ולהיות חייבים חוב עתק של שמחה וטוב לבב בעבודתו יתברך, הן לא חסרים אנו תורה ומצוות גם עתה, נוכיח עצמנו ובנותינו בעבודתנו עמה, נוכיח כי ששים אנו בלימוד ובתפילה ובכל מצוה, ואז יסתמו פיות המקטרגים, ונוכה לגאולה השלמה ולעבודת בית ה' ונשמח כולנו בטוב לבב מרוב כל במהרה.

(בית ישראל, עפ"י המבשר התורני)

לזכר נשמת האשה החשובה מרת פראדל בת ר' יונתן בנימין ע"ה לכולת השנה לפטירתה | ת.נ.צ.ב.ה.

פרטים יבואו

הננו להודיע לכבוד רבני ואברכי הכולל בברוקלין, שבעזרת הש"ת בימים הקרובים נשלח הודעה מפורטת לכל אברך כאשר יפתח הכולל בוקר בעירו בכבוד רב | הנהלת הכולל

להערות והארות ולכל עניני הכולל נא לפנות למספר: 929-585-2923 KollelBokerFP@gmail.com

להירשם לקבל את הגליונות באימייל נא לשלוח לאימייל: KollelBokerFP@gmail.com